

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 37/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżeń, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. T.	Posiadanie w dniu 15 stycznia 2020r. w Z. gm. K., woj (...), wbrew przepisom ustawy substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości 3,99 grama.	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Posiadanie przez oskarżonego wbrew przepisom ustawy substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości 3,99 grama.	wyjaśnienia oskarżonego M. T.	103-104	
zeznania świadka A. G.	67odwr., 104-105		
	opinia z zakresu badań chemicznych	60-61	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	M. T.	Prowadzenie w dniu 15 stycznia 2020r. w Z. gm. K., woj (...), pod wpływem substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w stężeniu 377 ng/ml odpowiadającym stężeniu alkoholu we krwi powyżej 0,5 promila w ruchu lądowym samochodu ciężarowego m-ki S. nr rej. (...).	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

Prowadzenie przez oskarżonego samochodu ciężarowego m-ki S. nr rej. (...)w dniu 15 stycznia 2020r. w Z. w ruchu lądowym pod wpływem substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w stężeniu 377 ng/ml odpowiadającym stężeniu alkoholu we krwi powyżej 0,5 promila w ruchu lądowym.	wyjaśnienia oskarżonego M. T.	103-104	
zeznania świadka A. G.	67odwr., 104-105		
zeznania świadka R. S.	105-106		
zeznania świadka M. D.	106		
zeznania świadka I. L.	106-107		
zeznania świadka W. A.	117		
zeznania świadka P. F.	117-118		
zeznania świadka A. T.	118-119		
opinia z zakresu badań chemicznych	41-42		
1.Ocena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego M. T.	Oskarżony przyznał w swoich wyjaśnieniach, że posiadał w kabinie użytkowanego przez niego pojazdu ciężarowego środki odurzające w postaci amfetaminy. Wyjaśnienia oskarżonego należy uznać za wiarygodne, gdyż potwierdzają je zeznania świadka A. G. i opinia z badania zabezpieczonej u oskarżonego substancji.	
zeznania świadka A. G.	Świadek w logiczny i szczegółowy sposób opisał okoliczności znalezienia w pojeździe oskarżonego na podszybiu i w portfelu substancji psychotropowych. Świadek zetknął się ze sprawą w ramach obowiązków urzędowych i nie miał jakiegokolwiek powodu bezpodstawnie obciążać oskarżonego, co uzasadniało uznanie jego zeznań za wiarygodne.		
opinia z zakresu badań chemicznych	Opinia specjalistyczna potwierdziła jednoznacznie, że zabezpieczona u oskarżonego substancja to amfetamina – substancja psychotropowa. Dowód z opinii sąd uznał za wiarygodny ze względu na szczegółowy opis metod badawczych oraz niekwestionowanie jej przez strony.		

<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.2.1</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego M. T.</p>	<p>Oskarżony w swoich wyjaśnieniach podał, że był zdenerwowany z powodu kolizji z pojazdem I. L., więc po zdarzeniu zadzwonił po drugiego kierowcę i swego szefa i czekając na nich zażył przez nos część posiadanej przez siebie w kabinie pojazdu amfetaminy. Dodał, że w tym momencie nie wiedział, że przyjedzie policja i jednocześnie nie planował dalszej jazdy samochodem. Wyjaśnień oskarżonego nie podważają pozostałe przeprowadzone na rozprawie dowody w postaci zeznań świadków oraz opinii specjalistycznej, wobec czego brak było podstaw do uznania je za niewiarygodne.</p>	
<p>zeznania świadka I. L.</p>	<p>Świadek zeznała, że po zaistnieniu kolizji z pojazdem oskarżonego początkowo zajęła się dzieckiem, a następnie zadzwoniła do swojego męża. Dopiero wówczas</p>		

wyszła porozmawiać z oskarżonym, z którym uzgodnili, że domówią się bez wzywania policji. Z tego względu wjechali pojazdami na posesję W. A., gdzie oskarżony przebywał przez kilkanaście minut w kabinie swego pojazdu, na którą nie miała widoczności, po czym stwierdził, że jednak nie przyznaje się do winy. Wtedy zadzwoniła do swego męża i po rozmowie z nim wezwała policję. Wskazała, że do tego czasu upłynęło ok. pół godziny, kiedy to głównie przebywali z oskarżonym w swoich pojazdach, gdyż było zimno. Nadmienila, że gdy rozmawiała z oskarżonym po kolizji wydawał jej się jakby rozkojarzony, a jego zachowanie uległo zmianie po przyjeździe jego szefa, gdy obaj przy policjancie zaczęli prowadzić własne śledztwo. Zeznania świadka są logiczne, konsekwentne i w znacznym stopniu potwierdzają wyjaśnienia oskarżonego co do przebiegu zdarzenia po kolizji. Świadek jest przy tym osobą zainteresowaną niekorzystnym rozstrzygnięciem dla oskarżonego z racji sporu o sprawstwo samej kolizji, przez co nie miała żadnego powodu by potwierdzać okoliczności dla niego korzystne.

zeznania świadka A. G.	Świadek będący funkcjonariuszem policji skierowanym na miejsce zdarzenia zeznał, że oskarżony od początku interwencji był przytłumiony i miał trudności z formułowaniem logicznej wypowiedzi, co skłoniło go do wykonania badania trzeźwości, a następnie badania testerem narkotykowym. Świadek podał, że oskarżony przyznał się mu podczas rozpytania, że wziął narkotyki, ale twierdził, że doszło do tego już po kolizji. Zeznania świadka jako osoby która zetknęła się z oskarżonym wyłącznie służbowo należało uznać za wiarygodne.	
zeznania świadka R. S.	Świadek będący funkcjonariuszem policji skierowanym na miejsce zdarzenia do pomocy A. G. zeznał, że oskarżony był już zabezpieczony w radiowozie za pomocą kajdanek i zachowywał się wyraźnie nadpobudliwie nie mogąc usiedzieć w miejscu i tracąc momentami logiczny kontakt. Wskazał, iż oskarżony mógł mówić, że wziął narkotyki po kolizji. Zeznania świadka z tych samych względów co zeznania A. G. należało uznać za wiarygodne.	
zeznania świadka M. D.	Świadek potwierdził częściowo zeznania R. S..	

	<p>Dodał, iż nie pamięta jak się tłumaczył oskarżony oraz że nie potrafi ocenić wpływu zażytego środka na oskarżonego, gdyż w jego ocenie jest to sprawa indywidualna. Zeznania świadka z tych samych względów co zeznania pozostałych funkcjonariuszy policji należało uznać za wiarygodne.</p>	
zeznania świadka W. A.	<p>Świadek zeznał, że był w oborze gdy usłyszał huk kolizji, w związku z czym wyszedł na drogę, gdzie rozmawiał z oskarżonym i I. L.. Wskazał, że oskarżonego znał, gdyż przyjeżdżał do niego wiele razy po mleko i zachowywał się on w tym momencie normalnie i normalnie rozmawiał. Później wrócił do pracy w gospodarstwie i nie rozmawiał już z oskarżonym. Nie widział też co oskarżony robi w kabinie swego pojazdu. Zeznania świadka są konsekwentne i logiczne, a świadek jest przy tym osobą postronną dla oskarżonego i I. L. (czego dowodem fakt, że został powołany przez sąd z urzędu, gdyż żadna ze stron nie wnosila o jego przesłuchanie), przez co brak było wątpliwości co do wiarygodności jego zeznań.</p>	
zeznania świadka P. F.	<p>Świadek zeznał, że oskarżony zadzwonił do niego bezpośrednio po</p>	

	<p>kolizji i zdenerwowany powiedział, aby przyjechał po jego samochód, bo już nie chce nim kierować. Zeznania świadka należało uznać za wiarygodne z racji braku dowodów je podważających.</p>	
<p>zeznania świadka A. T.</p>	<p>Świadek zeznał, że oskarżony poinformował go o kolizji opisując jej przebieg i on początkowo stwierdził aby załatwił sprawę bez udziału policji. Na miejscu początkowo nie zauważył, żeby oskarżony zachowywał się w nietypowy sposób, a później pomimo, że był obecny to był zajęty załatwianiem innej pilnej sprawy i nie był informowany przez policję o prowadzonych przez nich czynnościach w sprawie narkotyków. Dodał, że oskarżony od razu telefonicznie prosił o przyjazd drugiego kierowcy, gdyż twierdził, że dalej nie pojedzie. Zeznania świadka należało uznać za wiarygodne z racji braku dowodów je podważających.</p>	
<p>opinia z zakresu badań chemicznych</p>	<p>Opinia nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy albowiem potwierdziła wyłącznie poziom amfetaminy w krwi oskarżonego na datę jej pobrania tj. godz. 13:55, co wprost wynika z jej treści.</p>	

1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	M. T.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Oskarżony w dniu 15 stycznia 2020r. posiadał wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii amfetaminę w ilości 3,99 grama, czym zrealizował znamiona czynu z art. 62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Zgromadzony materiał dowodowy w pełni potwierdza sprawstwo oskarżonego i winę.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	II	M. T.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>W sprawie bezspornym było, że oskarżony kierował pojazdem mechanicznym w czasie kolizji, a także, że bezpośrednio po niej przebywał przez dłuższy okres czasu w kabinie swego pojazdu bez obecności innych osób. Bezspornym jest też, iż przebywając w kabinie swego pojazdu miał nieograniczony dostęp do amfetaminy, której kilka woreczków zabezpieczyła później policja.</p> <p>Niekwestionowanym jest również, iż sprawa kolizji miała być załatwiona przez oskarżonego i I. L. polubownie, gdyż jak zeznała I. L. początkowo</p>			

zapropował to sam oskarżony, a także, iż na miejsce kolizji z szefem oskarżonego od razu udał się P. F. mający zastąpić oskarżonego jako kierowca jego samochodu (na co wskazuje szybki ich przyjazd krótką chwilę po przyjeździe policji). Oskarżony zatem po kolizji nie obawiał się ewentualnej kontroli ze strony policji, a jedynie konsekwencji ze strony pracodawcy, z którego to polisy OC nastąpić miała ewentualna likwidacja szkody. Tym samym nie można uznać za nielogiczne jego wyjaśnień, że zdenerwowany postanowił zażyć część posiadanej przy sobie amfetaminy, zwłaszcza, iż nie krył się, iż brał ten środek wcześniej. Mógł więc liczyć na korzystne skutki wzięcia tego środka takie jak poprawa koncentracji, zwiększenie pewności siebie i wydolności psychomotorycznej pozwalające mu na obniżenie napięcia spowodowanego stresem związanym z kolizją. Potwierdzeniem tego są zeznania postronnego świadka W. A., który rozmawiając z oskarżonym bezpośrednio po kolizji nie widział w jego zachowaniu nic nietypowego oraz zeznania I. L., która podała, że oskarżony po pewnym czasie od kolizji nagle zmienił

zдание co do polubownego załatwienia sprawy, a później po przyjeździe swego szefa w sposób nadpobudliwy prowadził własne czynności dochodzeniowe. W ocenie sądu mógł być to skutek zażycia większej ilości amfetaminy już po samej kolizji, która przy przyjęciu donosowym zaczyna działać w bardzo krótkim czasie rzędu kilku minut. Maksymalne stężenie tego środka w krwi następuje przeciętnie z kolei po ok. 2 godzinach od zażycia. Zeznania funkcjonariuszy, a zwłaszcza R. S., który wykonywał czynności z oskarżonym dłuższy czas po jego zatrzymaniu przez A. G., potwierdzają, że do końca czynności oskarżony był pod tak silnym działaniem środków odurzających, że co jakiś czas tracił logiczny kontakt. Czynności te skończyły się z kolei już po godz. 14:00 (o godz. 13:55 pobrano od oskarżonego krew), a więc ponad 3,5 godziny po kolizji do której doszło jak określała I. L. ok. 10:30-10:40. O godz. 13:55 oskarżony miał jak wynika z opinii bardzo wysoki poziom amfetaminy we krwi, co potwierdza, że musiał ją zażyć albo krótko przed kolizją albo krótko po niej, gdyż po takim upływie czasu poziom ten by był znacznie niższy. Żadna opinia specjalistyczna nie jest w

stanie określić precyzyjnie czasu zażycia środka ani też jego ilości, albowiem badanie krwi oskarżonego zostało przeprowadzone zbyt późno od momentu kierowania pojazdem (co pośrednio wynika z uzasadnienia dopuszczonej przez prowadzącego postępowanie opinii, gdzie wyraźnie wskazano, że poziom stwierdzony w badaniu dotyczy czasu pobrania krwi, a nie kierowania pojazdem). Nic w tej kwestii nie zmieniają zeznania świadka A. G., w ocenie którego oskarżony od początku zachowywał się nietypowo, gdyż jak wynika z porównania czasu jego przyjazdu na miejsce do czasu zabezpieczenia narkotyków w kabinie minęło ok. 1,5 godziny. Tak długi czas potwierdza, że przez dłuższy okres funkcjonariusz wykonywał wyłącznie typowe okoliczności związane z ustalaniem okoliczności kolizji i dopiero coraz silniejsze działanie środka na oskarżonego i zmiany w jego zachowaniu skłoniły go do rozpytania oskarżonego w kwestii wzięcia narkotyków i w konsekwencji do ich odnalezienia w kabinie jego pojazdu. W przeciwnym bowiem wypadku nastąpiło by to nie później niż kilkanaście minut po rozpoczęciu czynności, a więc około godziny

wcześniej. Organa ścigania notabene i tak następnie same się pozbawiły możliwości dowodowych, gdyż oskarżony w związku z podejrzeniem posiadania i używania narkotyków został przeszukany o godz. 12:35, co wynika z protokołu przeszukania, a badanie krwi przeprowadzono u niego dopiero o godz. 13:55, a więc prawie po kolejnej 1,5 godzinie. Szybsze pobranie krwi i ewentualne ponowienie badania pozwoliło by tymczasem na ustalenie czy poziom środka spadał czy rósł oraz jaki był w znacznie krótszym czasie od zdarzenia, co pozwoliłoby wykluczyć lub potwierdzić wersję oskarżonego. Oczywiście nie można wykluczyć, że oskarżony znajdował się pod wpływem amfetaminy wcześniej niż podaje, ale brak jest dowodowych możliwości jednoznacznego poczynienia ustaleń w tym zakresie, co nie pozwala w konsekwencji przypisać sprawstwa i winy oskarżonemu. Jako, że nie jest znana dokładna ilość zażytego przez niego narkotyku, gdyż nie potrafił on jej określić, nie ma możliwości wykonania jakichkolwiek dodatkowych ekspertyz w tym zakresie.

Zwrócić należy w tym miejscu uwagę, że sam funkcjonariusz A. G.

przyznał, że oskarżony twierdził od początku, iż kierował pojazdem zanim zażył środek psychotropowy. Zeznania te zatem potwierdzają wersję podaną przez oskarżonego w wyjaśnieniach, tym bardziej, że oskarżony był w tym czasie pod znacznym wpływem zażytego narkotyku, przez co z oczywistych względów miał bardzo małe i ograniczone możliwości stworzenia w takich okolicznościach alternatywnego korzystnego dla siebie sensownego przebiegu wydarzeń. Oskarżony poza tym zdaniem sądu gdyby kierował pojazdem pod wpływem amfetaminy i miał tego świadomość z pewnością załatwił by sprawę kolizji z I. L. polubownie bez udziału policji, czego ona również chciała, a nie doprowadzał do przyjazdu policji licząc się z niekorzystnymi dla siebie konsekwencjami kierowania pojazdem pod wpływem środków odurzających (zwłaszcza, że zderzenie nie przyniosło poważniejszych skutków).

Zasadą postępowania karnego jest to, że ciężar dowodu obciąża oskarżyciela. Oskarżyciel musi zatem udowodnić zaistnienie czynu wypełniającego znamiona określonego przestępstwa, sprawstwo oskarżonego oraz zdolność ponoszenia

przez niego odpowiedzialności karnej. Musi więc obalić domniemanie niewinności. Sam oskarżony nie ma przy tym obowiązku dostarczania dowodów przeciwko sobie (art. 74§1 in fine kpk), z tym że chodzi tu jedynie o niemożność przymuszenia go do aktywnego współdziałania z organem ścigania i oskarżycielem w zakresie dostarczania dowodów niekorzystnych dla siebie. Jeżeli w świetle zebranych dowodów nie da się bez obawy popełnienia pomyłki wykluczyć innej wersji zdarzenia, aniżeli przyjęta w akcie oskarżenia - nie jest dopuszczalne przypisanie oskarżonemu zarzucanego czynu, albowiem w takiej sytuacji chroni go reguła in dubio pro reo (T. Grzegorzczak, Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Zakamycze, 2004, wyd. III, wyrok SN z 4 grudnia 1992r., WR 369/90, OSP 102/1992, poz. 12). Zasada in dubio pro reo nie ogranicza przy tym zasady swobody oceny dowodów. Dopiero wtedy, gdy po wykorzystaniu wszelkich istniejących możliwości, wątpliwości nie zostaną usunięte, należy je wytłumaczyć w sposób korzystny dla oskarżonego (zob. wyrok SN z dnia 6 stycznia 2004r. V KK 60/03 Prok. i Pr. 2004/5/2). Taka

też sytuacja zaistniała w niniejszej sprawie. Sąd nie miał możliwości ustalenia stanu faktycznego potwierdzającego winę i sprawstwo oskarżonego, albowiem nie ma nie budzących wątpliwości dowodów je potwierdzających. Wobec tego istniejące wątpliwości odnośnie popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu należało wytłumaczyć w sposób dla niego korzystny.

Dlatego też Sąd uniewinnił M. T. od popełnienia zarzucanego mu w pkt. II aktu oskarżenia czynu.

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. T.	I		Wymierzając oskarżonemu karę za przypisane mu przestępstwo Sąd kierował się dyrektywami wskazanymi w treści art. 53 kk uwzględniając stopień społecznej szkodliwości przestępstwa, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W szczególności Sąd miał

na względzie okoliczności łagodzące w postaci pozytywnej opinii z miejsca zamieszkania oskarżonego oraz dotychczasową niekaralność oskarżonego i jego młody wiek. Jako okoliczności obciążające natomiast Sąd potraktował natomiast znaczną szkodliwość społeczną popełnionego przestępstwa ze względu na rodzaj posiadanego narkotyku zaliczanego do grupy środków powodujących bardzo silne uzależnienie psychiczne i fizyczne.

Mając to na względzie Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie zachodzą warunki zastosowania przepisu art. 37a kk w brzmieniu sprzed nowelizacji która weszła w życie 24 czerwca 2020r. (na podst. art. 4§1 kk jako przepisu korzystniejszego), albowiem karą, która w zupełności spełni warunki prewencji ogólnej i szczególnej wobec oskarżonego będzie kara grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki w kwocie 20 złotych. Sąd przy wymiarze tej kary miał na uwadze możliwości finansowe oskarżonego, który w chwili obecnej nie pracuje z uwagi na zatrzymanie mu prawa jazdy. Zdaniem Sądu grzywna w takiej wysokości jest adekwatna

			do stopnia zawinienia oskarżonego i spełni swoje zadania w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej powodując, iż w przyszłości oskarżony nie dopuści się podobnego czynu i będzie przestrzegał porządku prawnego. Należy zaznaczyć, że oskarżony i tak poniósł dodatkowe konsekwencje swego czynu zważywszy na zatrzymanie mu na okres w chwili obecnej już ponad półroczny dokumentu prawa jazdy w związku z czynem od którego popełnienia został uniewinniony.
M. T.	IV		Na podst. art. 70 ust.2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono przepadek zabezpieczonej substancji psychotropowej w postaci amfetaminy.
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa ł określonej			

instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V, VI	Jako, że oskarżony został skazany w sprawie z oskarżenia publicznego, na podstawie art. 627 kpk obciążono go kosztami sądowymi w całości tj. kwotą 300 zł opłaty (art. 3 ust.1 ustawy o opłatach w sprawach karnych) i kwotą pozostałych kosztów sądowych w części obejmującej przypisany mu czyn.	
1.Podpis		